

Til § 1

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om faderskab til et barn, der fødes af en gift kvinde.

Efter *stk. 1* anses ægtemanden i disse tilfælde som udgangspunkt som barnets far.

Afgørende for, om bestemmelsen finder anvendelse, er alene, om ægteskabet består på det tidspunkt, hvor barnet fødes. Forholdene i bl.a. konceptionsperioden er derimod uden betydning.

Registrering af ægtemandens faderskab finder sted i forbindelse med registrering af barnets fødsel. Registreringen er imidlertid foreløbig indtil udløbet af seks måneders-fristen for rejsning af faderskabssag, jf. nærmere § 5, stk. 1, og § 6, stk. 1.

I *stk. 2* opregnes en række tilfælde, hvor bestemmelsen i *stk. 1* ikke gælder, dvs. hvor moderens ægtemand alligevel ikke anses for far til barnet.

Efter *nr. 1* anses ægtemanden ikke som barnets far, hvis ægtefællerne på tidspunktet for barnets fødsel er separerede. Det er derimod uden betydning, om samlivet mellem ægtefællerne på fødselstidspunktet er eller har været ophævet, herunder på grund af uoverensstemmelse. I sådanne tilfælde gælder hovedreglen i *stk. 1*.

Efter *nr. 2* anses ægtemanden heller ikke som barnets far, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med en anden mand uden at være separeret. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvis moderen i denne periode måtte have været gift med flere (andre) mænd.

Endelig må registrering efter *nr. 3* ikke finde sted, hvis begge ægtefæller anmoder om, at der rejses faderskabssag. Det er ikke tilstrækkeligt, at den ene ægtefælle anmoder om, at der rejses sag. I sådanne tilfælde skal der altså ske registrering af ægtemandens faderskab. Vedkommende må i stedet henvises til efterfølgende at rejse sag ved statsamtet, jf. § 5, stk. 1.

Der gælder efter bestemmelsen ikke særlige formkrav til ægtefællernes anmodning om rejsning af faderskabssag. I almindelighed bør der ske påførsel om anmodningen i fødselspapirerne, jf. herved nedenfor om det nye blanketsystem. Er dette ikke sket, vil der i stedet f.eks. kunne rettes henvendelse til ministerialbogsføreren m.v.

Det afgørende er, om anmodningen fremsættes, før registrering er sket. Efter at registrering er sket, må ægtefællerne (eller en af dem) henvises til selv at rejse faderskabssag efter reglerne i kapitel 2.

Afgår ægtemanden ved døden, efter at barnet er født, kan dødsboet ikke forhindre, at registrering sker, men boet kan i stedet rejse faderskabssag efter be-

stemmelsen i § 5, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Bestemmelsen i *stk. 3* angår tilfælde, hvor moderen har været gift, men hvor ægtemanden er død inden for de seneste 10 måneder før fødslen. I sådanne tilfælde skal den afdøde ægtemand anses for far til barnet.

I *stk. 4* opregnes en række undtagelser til denne regel. Undtagelserne svarer til dem, der efter *stk. 2* gælder, hvor barnet fødes, mens ægtemanden lever. Registrering kan således ikke finde sted, hvis ægtefællerne på dødstidspunktet var separerede, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med en anden mand uden at være separeret, eller hvis moderen anmoder om, at der rejses faderskabssag.

Det forudsættes, at der udarbejdes et blanketsystem, der er afpasset efter de nye regler, jf. § 33, stk. 2. Afkrydsning vil i almindelighed ske efter moderens oplysninger, men kan også ske efter ægtemandens. Finder registrering af ægtemandens faderskab sted, sendes kopi af anmeldelsesblanketten til ægtemanden eller dennes dødsbo.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkning, pkt. 2.3.

Til § 2

Bestemmelsen angår faderskab til børn i tilfælde, hvor moderen på fødselstidspunktet ikke er gift, men hvor hun og en mand skriftligt erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

I sådanne tilfælde anses den pågældende mand efter *stk. 1* som udgangspunkt som far til barnet. Registrering heraf sker i forbindelse med registrering af fødslen.

Det følger af bestemmelsens ordlyd, at den ikke kan anvendes i tilfælde, hvor moderen på fødselstidspunktet er gift, herunder separeret. I så fald anvendes bestemmelsen i § 1. Det er derimod uden betydning, om den pågældende mand er gift (med en anden kvinde).

Det, parterne skal erklære, er, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Det må antages, at påtagelsen af en sådan pligt i almindelighed kun vil ske, hvis parterne har fælles bopæl eller agter at etablere sådan bopæl. Der er imidlertid efter bestemmelsen ikke noget til hinder for, at parterne kan have til hensigt sammen at varetage omsorgen og ansvaret for barnet, selv om de opretholder hver deres bopæl.

Har en anden mand i konceptionsperioden haft seksuelt forhold til moderen, vil han kunne få efterprøvet, om det i stedet er ham, der er barnets far, jf. § 6, stk. 1. Endvidere er registreringen også i forhold til parterne